инв. № 716

7. III. 1934 г.

Ужас от Вярка нямам да получавам писмо и т. н. и. Ще зарадвам, не бъркам да пишете. Получих и Вярка картичка ми, дето ми пишете да посетиш антоловцем – Кроатия (от Ловрана). – (Времето много хубаво било. И сняг нямало!)

Ние тоя месец имаме игра Нов Пазар. Досега по-вечето бяха от II, 1-2 само от III, а няколко от I. Най-голямо разочарование от бутката ученик. Колко срещи. А най-хубаво от всичкия игра. Посетиха. Ще ги посетиш. Дванайсетки и т. н. Всичко останало бъркотия. Ще опиша подробно впечатленията си по-нататъшно. Интересно едвам следващ. – Колко часа имаш и за изучаване. Ще го приложиш скоро, само стъкла ти е скрил и трябва да изчакаш и него. Кубо ми е на ръка. Колко не говорим много.

Ще опиша и как ходиха да работиш сериозно за мене реферата. Колкото сили имаш. Обичам хората мислящи. Дружбата между учениците. Ще бъдеш бъдеш моят лесен. Аз сега напълно ~~[illegible]~~ тая красота и сл. Домакин и ще бъда писателно далеч. Поздравяваме се с Вярка.

Кога ще бъде моя ред?

Трябва да бъдеш на зимните. Вярка много ли ходи? Ту. за 1 март?

Много поздрави и хубави на Дядо Ви

Ваш

На Ловрана Вярка. Кога ще бъде моя ред?
Поздравяваме се с Вярка!

Ваш сегашен
писмата мене чрез
Дядо си дер.
„Вярко“ – е
сестра ми, която
живее на
ул. 5-та
Балканска